

[Poul Schlüter]

ungdomsarbejdsløsheden, disse 5 forslag angår.

Jeg mener, vi må konstatere netop i denne time, at regeringen formentlig ikke kan komme igennem ved fortsat at føre særforhandlinger med sine faste parlamentariske støtter, SF og det radikale venstre. Hvis der er nogen som helst mening i den tale, hr. Holger K. Nielsen har holdt i dag, så er hans budskab, at SF stemmer under ingen omstændigheder for forslaget om fremskaffelse af lærlinge- og praktikpladser. Paradokset og ejendommeligheden er, at det vel er den lovgivning, vi andre har mest sympati for blandt de 5. SF kan formentlig bevæges til at stemme for lovforslaget om jobskabelse. Det er vi andre meget ængstelige for, især da hvis kommunerne nu skal gøres til arbejdsgivere på de producerende områder, som ellers er forbeholdt det private erhvervsliv. Vi ville altså gerne stemme for loven om fremskaffelse af lærlinge- og praktikpladser, for det er et godt lovforslag. Men der rejser sig jo et stort problem for os – og nu tænker jeg højt –: er det forsvarligt af os at indstille os på at stemme for det forslag, som SF går imod, og derved muligvis redde den socialdemokratiske mindretalsregerings liv? Det kan jeg ikke give svaret på i dag. Det vil vi overveje særdeles grundigt i de kommende uger.

Men jeg kan da se, at der er kun fornuft i regeringens kurs, hvis den nu accepterer den kendsgerning, at SF ikke længere er på plads, og erklærer sig villig til at gå i dybtgående saglige forhandlinger med os andre. Det håber jeg regeringen vil gøre. Det vil måske bidrage til, at vi kan få lovgivningen om ungdomsarbejdsløsheden på plads med et bredt flertal.

Jeg har altså nu tænkt højt og sagt, at i den nye parlamentariske situation føler vi et stort ansvar, og vi ser også en stor forhåbning om at få indflydelse, således at det kan slutte med, at hele martspakken får en formulering, som gør det muligt for et langt bredere flertal end blot ét mandat i overskud at gå ind for en løsning. Det mener jeg også vil have sin store psykologiske effekt i forhold til arbejdsmarkedets parter, i forhold til alle de virksomheder, som vi skal inspirere og give noget tro på fremtiden.

Men altså: dagen har været interessant, regeringens faste parlamentariske flertal er borte.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror, hr. Poul Schlüter har ret i, at regeringens grundlag en gang imellem er lidt usikkert, men man tør næsten ikke tænke den tanke til ende, at hr. Poul Schlüter havde siddet i en regering under ledelse af hr. Christophersen med støtte spændende fra det radikale venstre og ud til fremskridtspartiet og man så, hvis regeringen overhovedet indbyrdes kunne blive enig om, hvad den ville gøre for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, skulle prøve at gøre situationen op ved enden af en førstebehandling. Selv om den situation, vi står over for, ikke er så stabil, som vi kunne ønske – det er så den politiske opgave at gøre den stabil – så tror jeg nu nok, den er betydelig mere stabil, end den ellers ville have været.

Jeg synes i øvrigt, hr. Poul Schlüter vender tingene lidt på hovedet. Dette handler ikke om regeringens parlamentariske liv, det handler om, hvorvidt der i folketinget er et flertal for at gøre en effektiv indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det er det, der optager regeringen, det er det, der burde optage partierne i folketinget.

Jeg har forstået det sådan fra socialistisk folkepartis side i dag – man ser, at partiets formand er til stede i folketingssalen og kan kommentere sagen nærmere – at socialistisk folkeparti har givet tilslutning til hovedtrækene i det, regeringen har lagt frem til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden, men på nogle punkter i forhold til et enkelt forslag har haft nogle betænkeligheder. Det synes jeg også det er fair at man har. Det må så være opgaven i udvalget siden hen at prøve at jævne disse ting ud, sådan at vi kan nå frem til et fælles resultat.

Regeringens bestræbelse er, at der skal være et fast flertal bag de forslag, der gennemføres. Det må gerne være et bredere flertal. Jeg tror, hr. Poul Schlüter har ret, når han siger, at et bredere flertal for en række af disse forslag er ønskeligt. Men der må under alle omstændigheder være en fast kerne, som tager ansvaret for helheden i dette, og dér indbyder vi i høj grad socialistisk folkeparti til at deltage i dette arbejde. Jeg har tidligere også sagt noget pænt om det konservative folkeparti. Af frygt for at jage partiets grænsevælgere væk skal jeg undlade at gentage disse pæne ord.